

Vankilasielunhoidon eettinen linjaus

Rikosseuraamusalan hengellisen työn neuvottelukunta
Kirkkohallitus
Rikosseuraamuslaitos

Vankilasielunhoidon eettinen linjaus

Rikosseuraamusalan hengellisen työn neuvottelukunta
Kirkkohallitus
Rikosseuraamuslaitos

Helsinki 2025

Vankilasielunhoidon eettinen linjaus.

© Kirkkohallitus

Asianumero: DKIR/453/06.02/2025

Toimitus: Rikosseuraamusalan hengellisen työn neuvottelukunnan työvaliokunta: Sami Puumala, Miika Hynninen, Satu Tsharkov

Kannen kuva: Sami Puumala

Helsinki 2025

Sisällys

1	Johdanto	6
2	Vankilasielunhoidon virka	7
3	Vankilasielunhoitajan tehtävä	8
4	Uskonto vankilassa	9
5	Rikosseuraamuslaitoksen arvot	10
6	Vankilasielunhoitajan suhde vankeihin	11
7	Vankilasielunhoitajan suhde vankilan hengellisen työn toimijoihin	13
8	Vankilasielunhoitajan suhde työyhteisöön	14
9	Vankilasielunhoitajan suhde vankilaan ja yhteiskuntaan	15
10	Vankilasielunhoitajan suhde oman ammatillisuuden ja ammattialan kysymyksiin	16
	VANKILASIELUNHOIDON ARVOT	17
	Rikosseuraamusalan hengellisen työn neuvottelukunta	19

1 Johdanto

Vankilasielunhoidon eettiset ohjeet ilmaisevat vankiloiden pappien ja diakonien työn keskeiset ammattieettiset periaatteet. Ne tukevat vankilasielunhoidon viranhaltijoita heidän työssään. Ne ilmaisevat vankilasielunhoitajan eettisesti kestävästä tavasta toimia työssään suhteessaan vankeihin ja heidän läheisiinsä, työyhteisöönsä ja Rikosseuraamuslaitokseen, omaan kirkkokuntaansa ja muihin uskonnollisiin yhteisöihin sekä yhteiskuntaan laajemmin.

Rikosseuraamusalan hengellisen työn neuvottelukunta antoi kokouksessaan 30.5. 2023 työvaliokunnalleen tehtäväksi valmistella vankilasielunhoidon ammattieettisen linjauksen. Työvaliokunta on kuullut valmistelun aikana vankilasielunhoidon viranhaltijoita sekä sielunhoidon erityisalojen asiantuntijoita Kirkkohallituksesta.

Valmistelussa on käytetty vertailukohtina Pappisliiton vahvistamia Papin ammattieettisiä ohjeita, Diakoniatyöntekijöiden liiton vahvistamia Diakoniatyöntekijän eettisiä ohjeita, Kirkon Sielunhoidon neuvottelukunnan vahvistamia Suomen ev.lut. kirkon sielunhoidon eettisiä periaatteita, Kirkkohallituksen vahvistamia Sairaalsielunhoidon periaatteita sekä Perheneuvonnan etiikkaa sekä Psykologiliiton psykologien ammattieettisiksi ohjeiksi vahvistamia Pohjoismaiden psykologien ammattieettisiä sääntöjä. Valmistelussa on huomioitu myös Rikosseuraamuslaitoksen arvot.

Rikosseuraamusalan hengellisen työn neuvottelukunta on hyväksynyt Vankilasielunhoidon eettiset ohjeet 18. 3. 2025.

2 Vankilasielunhoidon virka

Vankilapappi kuuluu Rikosseuraamuslaitoksen henkilöstöön. Virkaan nimittää ja viranhaltijan toimintaa pappisvirassa valvoo vankilan sijainnin mukainen tuomiokapituli. Suomessa noudatetaan Suomen ratifioimia YK:n vankeinhoidon suosituksia, joiden mukaan vankilaan tulee palkata vankien enemmistöuskontokunnan mukainen pätevä sielunhoitaja, jos vankilassa on huomattava määrä tiettyyn uskontokuntaan kuuluvia vankeja. Suomen vangeista selvä enemmistö on evankelisluterilaisia. Siten Suomen päätoimiset vankilapapit ovat Suomen evankelisluterilaisen kirkon pappeja. Vankilapappi on pappisviran velvollisuuksien osalta tuomiokapitulin alainen, Rikosseuraamuslaitoksen viranhaltijana toimintayksikkönsä (vankila) johdon alainen.

Vankilan papin viralla on pitkä historia. Varhaisimmat määräykset vangittujen sielunhoidosta ovat 1500-luvulta. Lailla vankilapapin tehtävistä on säädetty ensimmäisen kerran 1686 kirkkolaisissa. Vakinaiset vankilapappien virat perustettiin 1820-luvulla. Päätoimisia vankiloiden työntekijöitä vankilapapeista tuli 1920-luvulla. Vankilapappien virat on sijoitettu suljettuihin vankiloihin.

Vankiladiakoni kuuluu Suomen ev.lut. kirkon henkilöstöön. Vankiladiakonin tehtävät vastaavat suurelta osin vankilapapin tehtäviä, pois lukien vain pappisvirkaan liittyvät tehtävät. Vankiladiakonien virat on sijoitettu vankilan sijainnin mukaisiin tuomiokapituleihin. Vankiladiakoni toimii hiippakunnan tuomiokapitulin alaisena sekä vankiloiden toimintaa koskevissa asioissa vankilan johdon valvonnan alaisena, vankilan henkilöstöä koskevien käytäntöjen ja ohjeiden mukaisesti. Vankiladiakonien virat on perustettu kirkon ja Vankeinhoidonlaitoksen sopimuksilla 1970–80-luvuilla. Ne sijoitettiin Naarajärven, Köyliön, Huittisten ja Pelson vankiloihin. Vankiloissa on lisäksi tuomiokapitulien nimittämiä sivutoimisia vankilapappeja sekä seurakuntien osoittamia sivutoimisia vankiladiakoneja.

3 Vankilasielunhoitajan tehtävä

Vankilapappi vastaa vankilan jumalanpalveluksista ja muista hengellisistä tilaisuuksista, vankien sielunhoidosta, kirkollisista toimituksista vankilassa, vankien kristillisestä kasvatuksesta, yhteistyöstä eri kirkkokuntien seurakuntien ja kristillisten järjestöjen kanssa vankiloiden hengellisen toiminnan järjestämisessä sekä osallistuu vankilan henkilöstön yhteistyöhön. Perustehtävien hoitamisen sallimissa rajoissa vankilapappi voi lisäksi osallistua vankilan muuhun kuntouttavaan toimintaan sekä vankilan henkilöstön ja työyhteisön tukemiseen. Rikosseuraamuslaitoksen viranhaltijana vankilan pappi koordinoi uskonnonharjoittamista vankilassa ja tukee vankilan johtoa vankien uskonnonharjoittamisen oikeuden toteutumisessa.

Vankiladiakonin tehtäviä ovat vankien sielunhoito ja diakoniatyö, vankien läheisten tukeminen, yhteistyö vankilassa toimivien seurakuntien kanssa sekä yhteistyö vankilan kanssa kuntouttavassa toiminnassa. Kirkon työntekijänä vankiladiakonin asema ja vastuu suhteessa vankilaan eroaa vankilapapeista. Vankiladiakoni toimii vankilapapin tavoin uskonnollisen toiminnan asiantuntijana, mutta hänellä ei ole vankilan henkilöstöön kuuluvaan virkaan liittyvää vastuuta uskonnonharjoittamisen kysymyksissä.

Suurin osa vankilasielunhoitajien työajasta kuluu vankien henkilökohtaiseen sielunhoitoon sekä vankien ja heidän läheistensä suhteiden tukemiseen. Vankiloissa on myös runsaasti hengellisiä tilaisuuksia ja ryhmätoimintaa. Niiden toimittaminen ja ohjaus sekä järjestäminen yhteistyössä seurakuntien ja muiden hengellisen työn toimijoiden kanssa on keskeinen osa vankilasielunhoitajien työtä. Moniammatillinen yhteistyö vankien kuntouttavassa toiminnassa on kolmas oleellinen vankilasielunhoitajien työn osa.

4 Uskonto vankilassa

Vankien sielunhoito ja hengellinen toiminta vankiloissa perustuu YK:n ja Euroopan neuvoston suosituksiin, jotka Suomi on ratifioinut. Ne ohjaavat kansallisia säädöksiä.

Suomen vankeuslainsäädäntö noudattaa YK:n ja EN:n periaatteita. Vankiloiden toiminnasta säädetään Vankeuslaissa ja Tutkintavankeuslaissa. Vankeuslain taustana ovat Perustuslaki ja Uskonnonvapauslaki, jotka turvaavat vangeille uskonnonharjoittamisen oikeuden.

Vangeilla on oikeus henkilökohtaiseen ja yhteisölliseen uskonnonharjoittamiseen. Se merkitsee oikeutta henkilökohtaiseen keskusteluun uskontokunnan edustajan kanssa, osallistua uskonnollisiin tilaisuuksiin sekä pitää hallussaan uskonnonharjoittamiseen tarpeellista materiaalia, esim. uskonnollista kirjallisuutta tai äänitteitä. Vangeilla on myös oikeus pidättäytyä uskonnonharjoittamisesta.

Vankien uskonnonharjoittamisen oikeuden varmistamiseksi vankilassa on järjestettävä vankien tarpeiden mukaan uskonnollisia tilaisuuksia. On myös turvattava vankien sielunhoidon mahdollisuus järjestämällä edellä alaluvussa 2. esitetyin perustein vankien sielunhoidon virkoja sekä sallimalla vankien tarpeen mukaisesti vankilan ulkopuolisten uskonnollisten yhteisöjen edustajien tavata vankeja. Lähtökohtana uskonnolliseen toimintaan vankilassa ei ole uskonnollisen yhteisön halu siihen, vaan vankien tahto kyseiseen toimintaan osallistumiseen.

Oikeus uskonnonharjoittamiseen on perusoikeus, jota voidaan rajoittaa vain laissa säädetyillä perusteilla, eivätkä rajoitukset voi olla pysyviä. Myös erillään pidettäville vangeille tulee järjestää mahdollisuus uskonnonharjoittamiseen.

5 Rikosseuraamuslaitoksen arvot

Rikosseuraamuslaitoksen tehtävänä on huolehtia osaltaan yhteiskunnan turvallisuudesta pitämällä yllä laillista ja turvallista seuraamustentäytäntöönpanojärjestelmää sekä myötävaikuttaa uusintarikollisuuden vähentämiseen ja rikollisuutta ylläpitävän syrjäytymiskehityksen katkaisemiseen.

Rikosseuraamuslaitoksen arvot ovat:

- oikeudenmukaisuus
- turvallisuus
- usko ihmisen mahdollisuuksiin muuttua ja kasvaa
- ihmisarvon kunnioittaminen.

Rikosseuraamuslaitos sitoutuu toiminnassaan suomalaisessa yhteiskunnassa tärkeinä pidettyihin arvoihin. Arvoihin sitoutuminen merkitsee:

- perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien turvaamista
- tuomittujen kohtelemista inhimillisesti, asiallisesti, ja keskenään tasavertaisesti
- kaiken toiminnan lainmukaisuutta sekä oikeuden ja kohtuuden noudattamista
- täytäntöönpanon toteuttamista siten, että se tukee tuomitun yksilöllistä kasvua ja kehitystä sekä hänen pyrkimystään rikoksettomaan elämään.

6 Vankilasielunhoitajan suhde vankeihin

Vankilasielunhoitajan tehtävässä yksityinen sielunhoito on keskeistä. Sen muotona on yleensä henkilökohtainen keskustelu. Sielunhoidon luottamuksellisuutta suojaa Kirkkolaissa (652/2023) säädetty rippisalaisuus: ”Yksityisessä ripissä tai muuten sielunhoidossa papille uskottua asiaa ei saa ilmaista eikä myöskään sitä henkilöä, joka papille on uskoutunut. Kun pappia kuullaan todistajana, hän ei saa ilmaista sitä, mitä yksityisessä ripissä tai sielunhoidossa on hänelle uskottu. Jos joku yksityisessä ripissä tai sielunhoidossa ilmaisee yleisen lain mukaan ilmiannettavan törkeän rikoksen olevan hankkeilla, papin on kehotettava häntä ilmoittamaan asiasta viranomaisille tai sille, jota vaara uhkaa. Jollei hän suostu siihen, papin on annettava asiasta viranomaisille tietoa sen verran kuin on mahdollista asianomaisen tulematta ilmi suoraan tai välillisesti.” (KL 7 luku 9 §) Rippisalaisuus ei anna harkintavaltaa salassapidosta papille, eikä siitä voida poiketa edes sielunhoitoon osallistuneen suostumuksella.

Vankilatyössä rippisalaisuus voidaan toisinaan kokea haasteeksi moniammatilliselle yhteistyölle ja jopa vankilasielunhoitajan toiminnalle vankien hyväksi. Oikein ymmärrettynä ja käytettynä se ei sitä kuitenkaan ole. On tarpeen osata erottaa rippisalaisuuden piirissä oleva tieto muissa yhteyksissä kuin sielunhoidossa saadusta tiedosta, jota vankilasielunhoitaja voi käyttää rippisalaisuuden estämättä. Myös sielunhoidon kautta saatua ymmärrystä vangin tilanteesta voi käyttää vangin hyväksi vankilan yhteistyössä, ylittämättä silti lain säättämiä rajoja (esim. huolenilmaus vangin tilanteesta rippisalaisuuden vaarantumatta). Toisaalta vankilasielunhoidon ammattieettinen haaste on myös kestää mahdolliset ehdottomasta luottamuksellisuudesta syntyvät jännitteet, joiden vuoksi vankilasielunhoitajan on kyettävä selventämään ymmärrettävästi häntä sitovat rajat työyhteisölleen.

Vankien sielunhoidon lähtökohta on tarvelähtöisyys. Sielunhoidossa on mahdollista käsitellä mitä tahansa asiaa, jonka käsittely on vangille tarpeen. Vankilasielunhoitajan ammatillinen tehtävä on tukea vankia ilmaisemaan avun tarvettaan ja suunnata työnsä sen

mukaan. Sielunhoitoon osallistuminen ei edellytä vangilla uskonnollista vakaumusta. Vankilasielunhoitajan on vahvan uskonnollisen ja ammatillisen roolinsa vuoksi vältettävä kaikenlaista suoraa tai epäsuoraa uskonnollista tai muuta manipulaatiota suhteessa vankiin. Vankilasielunhoitajalla on myös oikeus suojella itseään vangin taholta tulevalta uskonnolliselta tai muulta manipulaatiolta.

Vankilasielunhoitajan tulee suhtautua vankeihin yhdenvertaisesti. Vangin rikostausta, etninen tausta, kansalaisuus, seksuaalinen suuntautuneisuus, uskonnollinen tausta, vakaumus tai muu vastaava tekijä ei saa vaikuttaa vankilasielunhoitajan suhtautumiseen vankeihin ja hänen toimintaansa sielunhoitajana. Kaikilla vangeilla on oikeus hakea apua vankilasielunhoidosta.

Vankilasielunhoitajan ammatilliseen vastuuseen kuuluu valmius oman ammattiroolinsa rajojen käsittelyyn ja säilyttämiseen vankien sielunhoidossa. Hänen tulee tarvittaessa selventää vangin kanssa, mitä apua hänen on mahdollista tarjota, ja missä ovat hänen auttamistyönsä rajat. Hänellä on myös oikeus omien henkilökohtaisten rajojensa varjeluun sekä kaikille vankilatyössä oleville kuuluvaan ammatilliseen turvallisuuteen ja koskemattomuuteen.

7 Vankilasielunhoitajan suhde vankilan hengellisen työn toimijoihin

Vankilasielunhoitaja hoitaa vankilan hengellisen toiminnan järjestelyjä. Viime kädessä vastuu vankien uskonnonharjoittamisen oikeudesta on vankilan johdolla. Asiantuntemuksensa vuoksi vankilasielunhoitajalla on tässä keskeinen osa johdon tukena. Hän valmistelee hengellistä toimintaa koskevia päätöksiä ja hoitaa yhteistyötä seurakuntien ja muiden uskonnollisten yhteisöjen kanssa. Hänen on myös arvioitava niiden toiminnan sopivuutta vankilaan. Siten hän osallistuu vankilalle kuuluvan harkintavallan käyttöön hengellisen toiminnan kysymyksissä.

Edellä sanotun vuoksi vankilasielunhoitajan tulee arvioida suhtautumistaan ja suhdettaan erilaisiin uskonnollisiin suuntauksiin ja uskonnollisuuden muotoihin. Vankilasielunhoitajan henkilökohtainen vakaumus ja henkilökohtaiset arvot voivat joutua jännitteeseen suhteeseen hänen ammatillisen roolinsa vaatimusten kanssa. Omien ideologisten näkemysten tiedostaminen on edellytys yhdenvertaiselle ammatilliselle toiminnalle suhteessa erilaisiin ideologisiin painotuksiin ilmentävään uskonnollisuuteen. Vankilasielunhoitaja ei saa suosia jotain uskonnollista suuntausta. Toisaalta hänen tulee olla valmis puuttumaan sellaiseen uskonnolliseen toimintaan, josta voi olla ilmeistä vahinkoa vangeille (esim. vankien henkiseen hyvinvointiin).

Papiksi tai diakoniksi vihkimisen yhteydessä annettu pappislupaus/diakonin lupaus velvoittaa vankilasielunhoitajaa toimimaan oman kirkkokuntansa tunnustuksen mukaisesti omassa hengellisessä työssään. Se on tärkeä ohjaava normi yhteisössä, jossa hän on ainoa hengellisen työn työntekijä. Se myös oikeuttaa pidättäytymiseen osallistumisesta lupauksen kanssa ristiriidassa olevaan uskonnonharjoittamiseen.

8 Vankilasielunhoitajan suhde työyhteisöön

Vankilasielunhoitaja on virka-asemassaan kahden instituution (vankilan ja kirkon) alainen. Erityisesti tämä koskee vankiloiden pappeja. Vankilasielunhoitajan tulee siksi sovittaa toimintansa molempien instituutioiden arvoihin. Itse instituutioiden arvojen suhteen ei ole ongelmaa. Rikosseuraamuslaitoksen arvot sopivat hyvin yhteen kirkon sosiaalieettisten arvojen kanssa.

Haasteita voi syntyä vankilasielunhoitajan luottamuksellisuutta koskevissa edellytyksissä, joita on käsitelty edellä luvussa 6. Vankilasielunhoitajan on pidettävä kiinni hyvin vahvasta vaitiolovelvollisuudesta ja sen myötä luottamuksen turvaamisesta suhteessa vankeihin. Samalla hänen on sitouduttava vankilan työyhteisöön. Siksi olennaista vankilasielunhoitajalle on yhteistyölähtöisyys. Hänen tulee sitoutua vankeuslain vankilalle säätämään tehtävään. Hänen työnsä keskeinen edellytys on valmius moniammatilliseen yhteistyöhön.

Vankilapapilla pappisvirka on papin työn perustana. Hänellä voi siten olla vankilassa myös työpaikkapapin rooli. Se voi merkitä mm. vankilan henkilöstön ja johdon tukemista eettisissä kysymyksissä, työyhteisön tai sen yksittäisen jäsenen tukemista kriiseissä tai papin ammattiosaamisen hyödyntämistä henkilöstön tueksi muulla tavoin. Samoin vankiladiakoni voi toimia vankilan työyhteisön ja sen yksittäisten jäsenten sekä vankilan johdon tukena diakonin ammattiosaamista käyttäen. Työyhteisön hyvinvoinnin ja hyvän työilmapiirin vahvistamiseen osallistuminen on osa vankilasielunhoitajan tehtävän hyvää hoitamista.

9 Vankilasielunhoitajan suhde vankilaan ja yhteiskuntaan

Vankilasielunhoitaja saa työssään vankeja ja vankilaa koskevaa luottamuksellista tietoa. Häneltä edellytetään siksi Rikosseuraamuslaitoksen yksiköissä toimivia koskeva vaitiolo- ja salassapitovelvoitetta koskeva kirjallinen sitoumus. Sen nojalla suojataan vankilatyössä saatu tieto, joka on säädetty lailla tai asetuksella luottamukselliseksi. Tällaisia tietoja ovat mm. vankien henkilötiedot ja vankilan turvallisuusjärjestelyihin liittyvät tiedot. Vaitiolo- ja salassapitovelvollisuus on voimassa myös palvelus- tai toimeksiantosuhteen päättymisen jälkeen. Vankilasielunhoitajan tulee omalta osaltaan huolehtia myös siitä, että vankilan hengellisen työn toimijat ymmärtävät heitäkin koskevan vaitiolo- ja salassapitovelvoitteen.

Asenteet rikoksentekijöihin ja vankeihin sekä rikosseuraamuksiin voivat yhteiskunnallisessa ja sosiaalisessa keskustelussa kärjistyä. Ne voivat perustua vähäiseen tai väärään tietoon ja ennakkoluuloihin. Vankilasielunhoitajan tulee edistää asiallista, tutkittuun tietoon perustuvaa keskustelua vangeista ja rikosseuraamuksista. Hänen tulee tarvittaessa omassa ammattiroolissaan keskusteluun osallistuen perustella oikealla tiedolla vankilan ja rikosseuraamusjärjestelmän tehtävää. Vankilasielunhoitajan tehtävään kuuluu myös vankien ihmisarvon ja perusoikeuksien puolustaminen.

10 Vankilasielunhoitajan suhde oman ammatillisuuden ja ammattialan kysymyksiin

Vankilasielunhoitajan viran kelpoisuusehtona on velvoite osallistua oman ammattialan erityiskoulutukseen. Hänen tulee myös jatkaa koko työuransa ajan ammattitaitonsa ylläpitoa, mm. osallistumalla tehtäviensä kannalta tarpeelliseen lisäkoulutukseen.

Omasta ammatillisuudesta huolehtimista on myös osallistuminen vankilasielunhoidon ammatilliseen yhteisöön. Siten vankilasielunhoitaja tukee vankilasielunhoidon kehitystä ja asemaa Rikosseuraamuslaitoksessa ja kirkossa. Vankilasielunhoidon yhteisö tarjoaa myös kollegiaalista tukea.

Vastuuseen omasta ammatillisuudesta kuuluu myös oman työkyvyn ylläpito. Vankilasielunhoitajan tehtävässä kohdataan vaikeaa, ihmisiä vahingoittanutta elämäntodellisuutta. On tärkeää tutkia tällaisen työn vaikutuksia itseän. Vankilasielunhoitajan on tarvittaessa arvioitava myös oman elämän haasteiden vaikutusta ammatilliseen toimintakykyynsä. Riittävä työhyvinvointi ja henkilökohtaisen hyvinvointi ovat ensiarvoisia tehtävässä, jossa oma ammatillinen persoona on olennaisin työväline.

VANKILASIELUNHOIDON ARVOT

LUOTTAMUKSELLISUUS

Vankien sielunhoito perustuu rippisalaisuuteen. Vankilasielunhoitaja toimii kaikessa toiminnassaan virkaansa kohdistuvan luottamuksen arvoisesti. Viranhoidossaan vankilasielunhoitaja toimii työyhteisöä ohjaavien Rikosseuraamuslaitosten arvojen ja vankilan työntekijältä edellytettävien salassapitovelvoitteiden mukaisesti.

IHMISARVON KUNNIOITUS JA USKO IHMISEN MAHDOLLI-SUUKSIIN MUUTTUA JA KASVAA

Vankilasielunhoitaja vaalii jokaisen persoonan luovuttamatonta ihmisarvoa ja edistää vankien perus- ja ihmisoikeuksien toteutusta. Hän tunnistaa jokaisen vangin erityislaatuisuuden ja yhteisöllisen perusluonteen. Hän uskoo ihmisen kykyyn kasvaa luovaksi toimijaksi, jolla on potentiaali toteuttaa itseään ja rakentaa yhteiskuntaa sen jäsenenä. Vankilasielunhoitaja kunnioittaa toiminnassaan myös vankilan henkilökunnan ja yhteistyökumppanien ihmisarvoa. Hänen työtään ohjaa usko ihmisen mahdollisuuteen muuttua, ottaa vastuu elämästään ja elää ihmisarvonsa mukaista elämää, nykytilastaan ja taustastaan riippumatta.

YHDENVERTAISUUS

Vankilasielunhoitaja kohtelee jokaista vankia samanarvoisena, riippumatta vangin rikostaustasta tai vankeustilanteesta, sukupuolesta, seksuaalisesta suuntautumisesta, etnisestä taustasta, uskonnollisesta tai muusta vakaumuksesta tai yhteiskunnallisesta asemasta. Vankilasielunhoitaja kohtelee jokaista vankilan työntekijää tasavertaisesti. Suhteessa vankilan hengellisen työn toimijoihin vankilasielun-

hoitaja toimii yhdenvertaisesti, riippumatta näiden uskonnollisesta suuntautumisesta.

YHTEISTYÖLÄHTÖISYYS

Vankilasielunhoitaja huomioi perustehtävässään pappina tai diakonina vankilan yhteiset toimintakäytännöt. Hän edistää vankien toimijuutta heille järjestetyssä toiminnassa. Vankilasielunhoitaja on yhteistyötoveri vankilan johdolle ja henkilöstölle, edistäen moniammatillista vankeinhoitotyötä. Vankilasielunhoitaja tukee vankilan hengellisen työn toimijoita hengellisen toiminnan ja muiden tukitoimintojen järjestämisessä vangeille.

VASTUU OMASTA AMMATILLISUUDESTA

Vankilasielunhoitaja ylläpitää ja kehittää ammattitaitoaan koulutuksen, työnohjauksen ja työtään koskevan tiedon hankkimisella. Hän osallistuu vankilan ja Rikosseuraamuslaitoksen yhteiseen työn kehittämiseen omassa ammattiroolissaan ja seuraa työalansa kansainvälistä kehitystä. Vankilasielunhoitaja huolehtii työhyvinvoinnistaan ja seuraa työnsä ja muun elämänsä suhteen tasapainoa.

Rikosseuraamusalan hengellisen työn neuvottelukunta

Rikosseuraamusalan hengellisen työn neuvottelukunta on Kirkko-hallituksen asettama asiantuntijaelin, jonka tehtävänä on käsitellä kirkkokuntien ja Rikosseuraamuslaitoksen yhteisiä kysymyksiä, ohjata ja kehittää uskonnonharjoittamisen, hengellisen työn ja sielunhoidon toteutumista vankien, yhdyskuntaseuraamuksiin tuomittujen ja heidän läheistensä hyväksi.

Tehtävänsä toteuttamiseksi neuvottelukunta:

1. Toimii neuvoa antavana asiantuntijaelimenä ja tekee toimialaansa liittyviä esityksiä.
2. Tukee hengellistä työtä, diakoniaa ja sielunhoitoa rangaistujen ja heidän läheistensä hyväksi.
3. Edistää yhteyttä toimialansa kotimaisten ja kansainvälisten toimijoiden välillä.
4. Edistää kaikkien vankien uskonnonharjoittamisen oikeuden toteutumista tukemalla vankien tarpeen mukaista yhteistyötä uskonnollisten yhdyskuntien ja yhteisöjen sekä järjestöjen ja Rikosseuraamuslaitoksen välillä.

